

เมื่อเผชิญการทดลอง

โดยลิสซา กุหาเสน่ห์

การถูกทดลองไม่มีบาปทุกคนยอมเผชิญการทดลอง-จะใหญ่หรือเล็กเท่านั้น แม้แต่พระเยซูเองก็ไม่เว้น (ฮีบรู 4:15) การดำเนินชีวิตที่บริสุทธิ์มักหนีไม่พ้นการทดลอง ยิ่งบริสุทธิ์มากเท่าไร ก็ยิ่งเผชิญการทดลองมากเท่านั้น ดังเช่นบนยอดเขาสูง ลมย่อมแรงกว่าที่ตีนเขา ทำนองเดียวกัน ชีวิตยิ่งสูงมากเท่าไร การทดลองก็ยิ่งด้านทานยากขึ้นเท่านั้น ชีวิตที่ชอบธรรมไม่ใช่ชีวิตที่ไม่ถูกทดสอบ ตรงกันข้ามมันเป็นชีวิตที่ถูกผลักไปจนถึงภาวะคับขันด้วยการทดลอง “ทว่าโดยปราศจากบาป”

ดังนั้นท่านก็ถูกทดลองเหมือนคนอื่น ๆ “แต่ว่าทุกคนก็ถูกล่อให้หลงเมื่อกิเลสของตัวเองล่อและชักนำให้กระทำตาม” (ยากอบ 1:14) คำถามอยู่ที่ “ท่านรับกับการทดลองอย่างไร”

ซาตานมีคำโกหกคำโตสองคำที่อยากให้เราเชื่อว่าเป็นพื้นฐานสำหรับการรับมือกับการทดลอง คำแรกที่ซาตานบอกกับเราเมื่อเราเผชิญการทดลองคือ มัน “แค่ครั้งเดียวไม่เป็นอันตรายหรอก” คำที่สองหลังจากที่เราพ่ายแพ้การทดลองไปแล้วคือ “ไหน ๆ เจ้าก็ทำให้ชีวิตล่มจมแล้ว เจ้าไม่ใช่เครื่องมือที่พระเจ้าจะทรงใช้ได้แล้ว ก็สนุกกับการทำบาปเถอะ”

จริง ๆ แล้วแค่ครั้งเดียวก็เป็นอันตรายแล้วเพราะค่าจ้างของความบาปคือความตาย (โรม 3:23) มันจะทำอันตรายต่อมโนธรรมของท่าน การบังคับควบคุมของท่าน และการสำนึกคุณค่าในตัวเองของท่าน มันเป็นอันตรายแน่เพราะมันจะทำให้ท่านอ่อนกำลังและทำให้หวั่นไหวง่ายต่อการทดลองที่จะผ่านเข้ามาในชีวิตในเวลาข้างหน้า มีคนกล่าวไว้อย่างน่าฟังว่า “การข่มใจและเอาชนะการทดลองครั้งแรกย่อมง่ายกว่าการตอบสนองการทดลองครั้งต่อ ๆ ไปที่จะตามมา” เราต้องหัดปฏิเสธการเข้าวนใจเสียบ้างเพื่อมิให้ชีวิตจมดิ่งลงสู่ห้วงแห่งความปรารถนาที่เป็นกับดักของซาตาน มันทำได้ไม่ง่าย แต่หากท่านมีความเชื่อที่มั่นคงและการเสริมกำลังจากพระเจ้าท่านย่อมทำได้แน่ (แม้จะต้องมีการปล้ำสู้ที่เกือบเอาชนะไม่ได้เข้ามาเกี่ยวข้องก็ตาม)

แต่หากว่าท่านพ่ายแพ้การทดลอง ก็จงอย่ายอมแพ้เด็ดขาดมันยังมีความหวังสำหรับการดำเนินชีวิตที่ชอบธรรมอยู่ สิ่งที่เป็นจริงในสงครามก็เป็นจริงในการปล้ำสู้ของท่านกับซาตานด้วย ท่านอาจต้องสู้มากกว่าหนึ่งครั้งเพื่อเอาชนะมันให้ได้ ชีวิตของผู้เชื่อที่ยิ่งใหญ่บางคนครั้งหนึ่งเคยทำบาปมหันต์แล้วอย่างเช่น บาปของกษัตริย์ดาวิดเป็นบาปที่หนักมากจนพระองค์ประกาศว่า “เพราะความบาปผิดของข้าพระองค์ท่วมศีรษะ” (สดุดี 38:4) อัครทูตเปโตรเคยทูลพระเยซูครั้งหนึ่งว่า “พระองค์เจ้าข้า ขอเสด็จไปให้ห่างจากข้าพระองค์เถิดเพราะว่าข้าพระองค์เป็นคนบาป” (ลูกา 5:8) อัครทูตเปาโลประกาศว่า “พระ

เยซูคริสต์ได้เสด็จมาในโลกเพื่อจะได้ทรงช่วยคนบาปให้รอดและในพวกคนบาปนั้นข้าพเจ้าเป็นตัวเอก”
(1 ทิโมธี 1:15)

ท่านกำลังเผชิญการทดลองอยู่หรือเปล่าเราทุกคนล้วนเผชิญกันทุกคน ขอให้เราเผชิญหน้ากับมันอย่างกล้าหาญ แหงนหน้าขึ้นตั้งดาบออกจากฝัก ตามองตรงไปที่ศัตรู จงตอบโต้การทำทายนองชาตาดันด้วยถ้อยคำของผู้เผยพระวจนะในครั้งโบราณที่กล่าวว่า “ศัตรูของข้าเอ๋ย อย่าเปรมปรีดิ์เย้ยข้าเลย เมื่อข้าล้มลงข้าจะลุกขึ้นอีก” (มีคาห์ 7:8)

ถ้าท่านกำลังเผชิญการทดลอง ท่านคิดว่าท่านจะรับมือกับมันอย่างไร

แอสลีย์เพิ่งสำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาโท ในวันที่เธอนำเสื้อครุยที่เข้ามาไปคืน เธอสังเกตเห็นว่าพนักงานที่รับคืนไม่ได้จดบันทึกอะไรไว้เลย เมื่อรับเสื้อมาก็โยนไปกอง ๆ ไว้ที่มุมห้อง ความคิดชั่วร้ายผ่านเข้ามาในหัวของเธอ ด้วยความที่อยากเก็บเสื้อครุยไว้เพื่อใส่ถ่ายรูปกับเพื่อน ๆ และสมาชิกในครอบครัวที่ไม่ได้มาในวันรับปริญญาของเธอ แต่เธอก็ไม่อยากเสียเงินจำนวนมากเพื่อซื้อเสื้อนั้นไว้ เธอบอกกับตัวเองว่าถ้าไม่คืนเสื้อให้ก็ไม่ทางรู้เพราะไม่มีการจดบันทึกใด ๆ เลย เธอยืนปล้ำสู้อยู่กับทดลองนั้นนานมาก แต่ในที่สุดเธอก็เดินเข้าไปหาพนักงานและยื่นถุงเสื้อให้ เธอเล่าว่าในขณะที่เธอยื่นถุงให้นั้นเธอมีความรู้สึกชานออกจากตัว และในวินาทีนั้นเองที่เธอรู้สึกชื่นชมยินดีและขอบคุณพระเจ้าที่ช่วยเธอให้พ้นจากหลุมพรางของชาตาดัน เธอชนะการทดลอง

ขอบคุณพระเจ้า นี่เป็นพระราชกิจของพระวิญญาณบริสุทธิ์อย่างแน่นอน ขอให้เข้มแข็งเมื่อเผชิญการทดลอง-ใหญ่หรือเล็กก็ตาม ไม่ว่าจะการทดลองนั้นจะนำลึ้มลองสักปานใด ก็อย่าขมเลยเพราะไม่มีอะไรที่หวานชื่นใจมากกว่าพระคำของพระเจ้าอีกแล้วจริง ๆ นะ

ที่มา : ข่าวคริสตจักร สภาคริสตจักรในประเทศไทย, ปีที่ 75 ฉบับที่ 673 กรกฎาคม 2006, หน้า 33-34.